

Mál nr. 109/2015
M
og váttryggingafélagið V v/ frítímaslysáttryggingar fjölskyldutryggingar.

Sönnun tjónsatviks 17. apríl 2010 og afleiðinga þess.

Gögn.

1. Málskot móttakið 19. mars 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 31. mars 2015.

Málsatvik.

Með tjónstilkynningu dags. 10. október 2013 tilkynnti M um atvik sem hún kveður hafa átt sér stað 17. apríl 2010. Atvikinu lýsir hún þannig að hún hafi verið að stíga upp úr heitum potti hafi hún runnið til í frosinni bleytu í tröppu við pottinn og dottið. M lýsir því að hún hafi rotast og þegar hún hafi rankað við sér hafi hún haft veruleg einkenni í vinstri úlnlið, læri og öxl. Í læknisvottorði frá slysaveild Landspítala Háskólasjúkrahúss, sem hún leitaði til 18. apríl 2010, kemur fram að M hafi verið greind með tognun og ofreynslu á axlarlið og fingur. Í málinu liggja einnig fyrir ýmsar upplýsingar um heilsufar M og veikindi sem hún hefur verið í meðferð vegna síðan vegna röskunar á hormónastarfsemi og hún telur einkenni umrædds atviks.

M telur að skýr orsakatengsl séu á milli tjónsatviksins 17. apríl 2010 og vísar þar aðallega til læknisvottorðs sérfræðilæknis dags. 18. mars 2014 þar sem kemur fram að greining á einkennum M sé heiladingulsbilun sem sé afleiðing af höfuðhöggi sem hún hafi fengið í apríl 2010 og jafnvel hafi það haft frekari afleiðingar á heilsu M. Einnig vísar M til þess að einkenni þau sem hún á við að stríða í dag hafi komið fram stuttu eftir höfuðhöggið sem hún lýsir í tjónstilkynningu til V. Því til viðbótar vísar M til þess að vinkona hennar hafi vottorð um atburðinn sjálfan með sérstakri yfirlýsingu. M telur því nægilega sannað atburðurinn hafi átt sér stað og valdið umræddum einkennum. Einnig vísar M til þess að það hafi fyrst verið í upphafi árs 2013 sem henni var ljóst að þau einkenni sem hún rekur til höfuðhöggsins gætu verið varanlega og í raun ekki endanlega fyrr en með fyrrnefndu vottorði sérfræðilæknis dags. 18. mars 2014 sem það var endanlega ljóst. Því hafi tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 ekki verið runnin út þegar hún tilkynnti tjónið til V í október 2013.

V bendir í fyrsta lagi á að félagið hafi ekki talið sig hafa nægilega ítarleg læknisfræðileg gögn til að taka endanlega afstöðu til málsins í ljósi þess að það sé læknisfræðilega flókið, sérstaklega að átta sig á orsakatengslum milli mögulegs höfuðhöggs M og heiladingulsbilunar og einkenna sem lýst sé í þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja nú fyrir. Þar sem málið sé komi til úrskurðar úrskurðarnefndar í váttryggingamálum telur V þó að af þeim gögnum sem nú þegar liggja fyrir að ekki sé hægt að fallast á bótaskyldu úr frítímaslysáttryggingu fjölskyldutryggingar. Annars vegar vegna þess að ekki sé nægilega sannað að orsakatengsl séu milli höfuðhöggs þess sem M lýsir að hafi átt sér stað í apríl 2010 og þeirra sjúkdómseinkenna sem hún hefur nú. Höfuðhöggsins og mögulegrar tengingar við einkenni M sé ekki getið í læknisfræðilegum gögnum fyrr en sex mánuðum síðar og varpi það, ásamt almennri læknisfræðilegri óvissu, nægilegum vafa á málið til að teljast ósannað. Einnig vísar V til þess að ef orsakatengsl séu mögulega sönnuð þá hafi verið tilkynnt of seint um slysið í skilningi tjónstilkynningafrests þess sem tilgreindur er í 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga þar sem einkenni hafi komið fram og möguleg tenging við höfuðhöggið haustið 2010. Þegar slysið var tilkynnt til V í október 2013 hafi því ársfrestur umrædds ákvæðis verið liðinn.

Álit.

Í málinu er annars vegar ágreiningur um hvort sannað sé að M hafi fengið höfuðhögg í slysi þann 17. apríl 2010 sem leitt hafi til víðtækra einkenna á heilsu hennar, þ.e. hvort orsakatengsl séu milli höggsins og einkenna. Hins vegar, ef orsakatengsl eru sönnuð, hvort tjónstilkynning, sem barst til V þann 14. október 2013 hafi borist innan árs frá því að M vissi um atvik sem krafa hennar er reist á, sbr. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Hvað varðar sönnunarkröfur sem gerðar eru vegna orsakatengsla eru ljóst að upplýsingar um tjónsatvik M koma fram í hennar eigin tjónstilkynningu og ódagsettri yfirlýsingu vinkonu hennar. Þær upplýsingar bera með sér að M hafi fengið höfuðhögg og rotast um stund. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M leitaði á slysadeild 18. apríl 2010 þar sem hún er greind með áverka á öxl og fingri en ekkert er tilgreint varðandi höfuðhögg. Í læknaþréfi sérfræðilæknis dags. 22. mars 2011 virðist fyrst koma fram upplýsingar um að möguleg tengsl geti verið milli höfuðhöggs í apríl 2010 og einkenna og greiningu á „diabetis insipidus“ sem M var greind með í ágúst 2010. Í vottorði sama sérfræðilæknis dags. 18. mars 2014, og M hefur vísað til sem sönnunargagns, kemur ekki fram skýr rökstuðningur um með hvaða hætti höfuðhögg geti leitt til sjúkdóms M. Ekki liggja fyrir upplýsingar um fyrra heilsufar eða frekari upplýsingar um hvort og þá með hvaða hætti sjúkdómurinn geti komið fram vegna utanaðkomandi höggs. Á meðan þær upplýsingar liggja ekki fyrir og rökstuðningur sérfræðilæknis í vottorði dags. 18. mars 2014, er ekki afdráttarlaus eða skýr verður umrætt vottorð eitt og sér ekki lagt til grundvallar sem sönnunargögn um orsakatengsl milli höfuðhöggs og sjúkdóms/einkenna M.

Verður því ekki fallist að á með fyrirliggjandi gögnum sé sannað að orsakatengsl séu milli höfuðhöggs M, sem hún og vinkona hennar lýsa svo, og sjúkdómseinkenna M. Þegar af þeirri ástæðu er því ekki hægt að fallast á greiðsluskyldu úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar M hjá V.

Reykjavík 30. apríl 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.